

og Midler til andet end det, de i sin Tid gav det til ved at melde sig ind i D. K.

Maa jeg til Slut gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar De tror, at D. K. gennem sin Stilling i den internationale Kvindevalgretsalliance har taget Fredsarbejdet op.

Den internationale Kvindevalgretsalliances Hovedstyrelse sendte inden *Krigens Begyndelse* en Protest ud, det er rigtigt, men den har aldrig taget Fredssagen paa sit Program og forpligtet sig til som *Organisation* at arbejde for den, — en Afstemning om, hvorvidt den skulde sammenkalde til en Kongres nu under Krigen for der at protestere, faldt med overvejende Majoritet og med den Motivering, at man ønsker dens Kræfter bevarede til Arbejdet for den Reform, for hvis Indførelse den har dannet sig, og hvis Virkeliggørelse forhaabentlig vil gøre alle Fredsforeninger overflødige.

I det internationale Kvinderaad, af hvilket D. K. ogsaa er indirekte Medlem, er der, som De maaske husker,

et „*Fredsudvalg*“, men end ikke dette har kunnet formaa Raadet til i disse Tider at afholde Kongres om dette Spørgsmaal, noget, der viser, hvor vanskelige Tiderne er, og hvor alle de, der har noget at bevare, nødtigt risikerer det.

Men fordi store internationale Organisationer har maattet tage dette Standpunkt, derfor er der ingen Grund til at tabe Modet. — Den Tanke, at det bliver Kvinderne, der fører den varige Fred ind i Verden, er saa god, at den „kan slet ikke dø“, og jeg tror, som De, at den bliver taget op, men den skal tages op af dem, der er stærke nok til det og helt kan hellige sig den.

Deres hengivne

Th. Daugaard.

Skal Spørgsmaalet drøftes i Bladet, henstiller jeg, at Diskussionen kommer til at dreje sig om, hvorvidt D. K. som *Organisation* skal paabegynde et Arbejde for Fredssagens Løsning, sin Sympathi med Fredstanken har D. K. jo vist ved at lade sig repræsentere i Haag.

D. K. og de politiske Partier.

—o—

Paa Foranledning af det af D. K.s Fællesstyrelse nedsatte Udvalg til at afbejde for, at kvindelige Synsmaader repræsenteres paa Rigsdagen har Fællesstyrelsen afsendt nedenstaaende to Skrivelser til Formændene for de politiske Partier:

I.

Dansk Kvindesamfund vedtog paa sit Fællesmøde i Odense den 19. og 20. Juni 1915 følgende Program for sit fremtidige Arbejde:

- at udvikle og dygtiggøre Kvinden til den fulmyndige Borgers Ansvar og Arbejde.
 - at arbejde for Gennemførelsen af Kvinders fulde Ligestilling med Mænd i Familie, Samfund og Stat.
 - at forbedre Kvinders og Børns Kaar, særlig ad Lovgivningens Vej.
- Vi beder den ærede Hovedbesty-

ket med Hagen trykket dybt ned, ligeledes i hendes „Landskab“s rolige og kraftige Farver — og den unge Kvinde paa „Figurbilledet“ staar godt i Havegangen.

Hos *Karen Meisner Jensen* finder vi egentlig ikke nogen synderlig Fremgang, hverken i hendes meget pæne „Landskab fra Gilleleje“ eller i de noget intetsigende „Roser“, meget bedre lover *Else Schrøder* med sine „Fiskerhuse, Liseleje“, som paa en naturlig og ganske almindelig Maade gengiver Sollysets og Luftens friske Uro, der omgiver Genstandene i Landskabet ved Havet; et Glas med „Roser“ er ogsaa frisk malet — men i Modsætning til de andre Unge er hun vel hverken „original“ eller „selvstændig nok“ — disse Ejendommeligheder finder man bedst hos *Besse Syberg*, der stiller med et Billede kaldet „Have i Valby“, som — forhaabentlig paa Grund af vor Nærsynethed — syntes os at forestille liggende Brandstiger, men viste sig at være Rækværket om nævnte Have; et Forsøg paa at samle Billedets Linier og Farver ved at gaa saa langt fra det som muligt, helt ind i den 3die Stue, lykkedes ikke. — To Billeder „diset Morgen ved Gentofte“ og „Skovparti“ af *Edith Wilhjelm* er temmelig uklare og grødede, og hendes „Hoved af en Ko“

mangler Fasthed i Tegningen. *Christine Swane* er som tidligere ret interesseles, nu er hendes Farver forunderlig flade og kedelige, før lagde hun nøje an paa de enkelte stærke Farver.

Den jævne Malemaade og beherskede Farvepaasætning, som findes hos *Grethe Hammelef* tiltaler langt mere, og hendes ædruelige Syn paa Sagerne fører Tanken hen paa Ring. Hun møder med 4 gode Billeder, hvoraf „I Havedøren“ er det mest tiltrækkende. Ligeledes er *Gudrun Grove*, der hænger i samme Stue, ogsaa værd at lægge Mærke til, hun ser frodigere paa Farverne, og naar i sit Billede „Markblomster“ til en egen Hyggelighed og Sammensmeltning i Tonen, trods de stærke Baggrundsfarver for Buketten, der knejser frisk og farverig paa den grønne Bordplade. I hendes „Landskaber“ er der gode Luftstudier. Tilbage er for Landskabernes Vedkommende endnu *Esther Henriques* med en „Udsigt fra Præstebakken over Mørdrup og Tibberup“, et sikkert og klart malet Billede med stort Perspektiv.

Af Figurmalerier findes der først to Skitser af *Annette Hoff* „Moder med Barn“. Der er en fin Ynde over Moderen paa det ene Billede, dog har intet af Billederne Skitzens raskt opsmurte Friskhed over sig — men forekommer snarere som ufærdige Bille-

der, der kunde vinde ved videre Behandling, hvad ikke altid er Skitzens givet. Dernæst kommer *Hilda Sehested* med „en ung Pige“ og *Yrsa Hansen* med to Barnebilleder, hvoraf en „Polakdreng“ hverken som Maleri eller som Illustration interesserer; hvori mod den lille „Bodil“ med det sørgmodige Udtryk, er et vindende Arbejde. *Hedvig Frydensberg* har „en Københavnerinde“ og den ellers saa sympatiske *Marie Ahlmann* har desværre kun to smaa Billeder, som naturligvis er dygtig gjort, men saa uendelig mørke. *Bizzie Høyer* som vi ikke har truffet før, har en fast og godt tegnet „Model“ og en „nature morte“ af god Farvevirkning. Ved sidste Foraarsudstillings 2den Ophængning viste *Astrid Holm* sig for første Gang paa Himlen, som et lille, klart lysende Stjernesud, hendes „blaa Blomst“ hævdede sig kraftigt mellem de andre. Ogsaa i Aar er hun værd at lægge Mærke til, især hendes „nature morte“ Nr. 889 er, hvad Sikkerhed og Farveskønhed angaar, absolut hendes bedste. Hendes „Billede af en ung Pige“ er endnu paa Begynderstadiet og har en Del af dettes iøjnefaldende Skavanker, men røber dog gode Evner, ogsaa paa dette Omraade.

Det ellers temmelig hyppigt anvendte Motiv „nature morte“ har ogsaa i